

OM NAGELHUS SCHIA PRODUCTIONS

Av Mina Weider

Mina Weider (f. 1993) utdannet ved Master i Dans ved Kunsthøgskolen i Oslo 2017, og arbeider som skapende danser i egne og andres prosjekter i det frie scenekunstheltet.

Nagelhus Schia Productions: I desember 2017 ble dansekunstneren Guro Nagelhus Schia tildelt 17,5 millioner kroner fra Akershus fylkeskommune for å etablere et nytt dansekompagni med base i Bærum. Tildelingen går over fire år, med årlig forlengelse for ett nytt år av gangen. Nagelhus Schia er kunstnerisk leder, Vebjørn Sundby er assisterende kunstnerisk leder og Sarah da Fonseca er produsent. Kompaniets mål er å skape, produsere og vise danseproduksjoner av høy kvalitet. De vil invitere både nasjonale og internasjonale koreografer til å arbeide med kompaniet. Foreløpig har de presentert verk av blant andre Sidi Larbi Cherkaoui, Ingun Bjørnsgaard og Shintaro Oue. Nagelhus Schia Productions samarbeider med DanseFOT, som er et fordypnings- og talentprogram for unge dansere i Akershus, og de har fått midler fra DNB Sparebankstiftelsen, fra Talent Norge og fra Bærum kommune.

www.nsproductions.no

27. november 2017 så jeg nyheten på Facebook. Guro Nagelhus Schia hadde delt en artikkel fra Budstikkas nettavis med overskriften: 'Guros nye dansekompani får 17,5 millioner'. Jeg husker at jeg sperret øynene opp. Det er uvanlig at noen får så mye penger direkte fra en fylkeskommune og etter at jeg så nyheten har jeg hatt mange spørsmål. Derfor tok jeg kontakt med dem høsten 2018 for å få litt mer informasjon, men også for å prøve å komme litt tettere på hva Nagelhus Schia Productions har som kunstneriske mål og ambisjoner.

Vebjørn Sundby, Mina Weider og Guro Nagelhus Schia
Foto: Sigrid Øvreås Svendal

Jeg møter Guro Nagelhus Schia og Vebjørn Sundby på Dansens Hus. De har akkurat hatt forestilling i samarbeid med talentutviklingsprogrammet DanseFOT i Bærum Kulturhus, hvor de viste stykkene *Sleeping Beauty* (2018 remake) av Ingun Bjørnsgaard, *A/WAY* av Shintaro Oue og *Pure* av Sidi Larbi Cherkaoui. Det er altså post-forestilling jeg møter dem.

Gratulerer med både kompani og deres første offisielle forestilling! Kanskje dere kan starte med å fortelle litt om hvordan det hele kom til?

Guro

Det hele startet med at jeg arbeidet med forestillingen til DanseFOT i 2017, *Female Future*. I etterkant av forestillingen ble jeg kontaktet av fylkesordfører i Akershus Anette Marie Solli. Hun inviterte meg til et møte, og det ble raskt flere. Vebjørn og jeg hadde en stund lett etter vår plass her i det norske dansefeltet og siden vi ikke helt fant den plassen, vurderte vi faktisk å flytte. Så det var med dette i hodet jeg gikk inn i møtene med Solli og jeg tømte ut min frustrasjon over at det finnes talentutviklingsprogram, men samtidig så få jobber til profesjonelle dansere. Vi har begge jobbet flere år i Carte Blanche og i kompanier i utlandet,

men når vi nå kom tilbake til Norge var det nærmest ingen muligheter. Fylkesordføreren hadde lest seg opp om oss og forhørt seg grundig med mange, fikk jeg inntrykk av – hun visste skremmende mye. Jeg fortalte henne at det som kan se så fint og flott ut i media – at vi har turnert verden rundt og jobbet med verdensberømte kunstnere – absolutt har vært helt fantastisk, men ikke bare en fryd. Vi har stått på beinhardt i mange år, jobbet døgnet rundt og det har absolutt ikke vært lett for oss å oppfylle våre drømmer eller komme dit vi er i dag. Alle klisjeene: blod, svette, søvnløse netter, usikkerhet og tårer har ofte vært involvert. Og fortsatt hadde vi omtrent ikke arbeidsmuligheter som dansere her i Norge. Det er så mange flotte mennesker i dette landet som gir alt for dansen, men det finnes for få jobber. Vi må skape rom for at de skal kunne utvikle seg og få lov til å gjøre det de kan så godt. Dansere er som regel en type menneske som gjerne jobber masse, yter maksimalt og aldri gir seg; det er jo en arbeidsressurs man bør ta imot og åpne opp for. 'Hvordan tør dere?', sa jeg. 'Dere lurer talentene ved å ha et fantastisk talentutviklingsprogram, men ingen arbeidsplasser til dem etterpå.'

Det jeg skisserte opp der kunne ikke hun eller Akershus Fylkeskommune være med på. Og da gikk det hele plutselig veldig raskt: Jeg la inn en søknad om støtte til å etablere et nytt profesjonelt dansekompani og omtrent to måneder senere var det hele vedtatt. Det er fantastisk at dette har skjedd. Og så er det fantastisk at Fylkesordføreren er så veldig engasjert og brenner for dans. Etter at vi har vært mye i utlandet og har sett hvor stort dans kan være i et samfunn, hadde jeg nesten gitt opp håpet her i Norge. Det betyr så mye at hun som politiker ser verdien av dans. Det betyr at det ikke bare er det lille danse miljøet som er opptatt av dans – det er faktisk flere. Og det er veldig fint å se.

Vebjørn

Guro kom inn døren hjemme en dag og sa; Jeg skal lage kompani jeg! Vil du hjelpe meg? Og jeg svarte: Ja, selvfølgelig. Men tror du det går da? Det var jo en helt surrealistisk tanke! Vi tenkte jo at det aldri kom til å gå gjennom. Men etter at vi hadde levert søknaden og ukene gikk, skjønnte vi begge to at det her kom til å gå og det var helt sprøtt.

Hva skjer etter disse fire årene som det er budsjettert til?

Vebjørn

Det vi får beskjed om er at Fylkeskommunen budsjetterer for 4 år av gangen. Bevilgningen kommer derfor til uttrykk som en bevilgning på fire år, men det er egentlig en fast støtte. Hvert år budsjetteres det for fire nye år frem i tid, så det vil si at det legges på ett år hvert år. Det gir oss en god kontinuitet og forutsigbarhet, som også er veldig viktig dersom vi skal skape arbeidsplasser.

Dere har fått en tildeling fra Fylkeskommunen Akershus på 17,5 millioner over 4 år. Det tilsvarer en sum på 4,375 millioner hvert år. Til sammenligning er basisfinansieringen av de frie scenekunstgrupper på 3,5 millioner i året. Er det dere som har fått mye eller er det basisfinansieringen som er lav?

Guro

Hm. Ja, man kan si at det er oppsiktsvekkende mye, men man kan samtidig si at det er oppsiktsvekkende at vi er de eneste som har den summen! For det koster penger å etablere et kompani og lage kunst. Og hvis vi sammenligner med andre det bevilges penger til – teater og idrett for eksempel – hvor mye er det da?

Jeg vil samtidig presisere at det var mye som lå til rette for et kompani i Akershus før vi kom inn i bildet. De hadde satset på dans i mange år gjennom både Bærum Kulturhus som regionalt kompetansesenter for dans og talentutviklingsprogrammet DanseFOT. Tanken om å opprette et kompani hadde nok derfor ligget og vokst en stund. Det var med andre ord mange ting som klaffet og ble gjort mulig på grunn av en lang satsing på dans i Akershus.

Dere har også fått penger fra Talent Norge som er øremerket til det som heter AMP – hva er det?

Vebjørn

AMP står for *Aspirant mentor program*. Med bevilgning fra Talent Norge skal vi invitere inn nyutdannede dansere til workshops og av disse blir inntil 8 nye aspiranter engasjert hvert år. De må være uteksaminert på høyskolenivå. Aspirantkompaniet gjør det mulig for nyutdannede dansere å engasjere seg og trene på et profesjonelt nivå, samtidig som de blir betalt og veiledet under deres kontinuerlige faglige utvikling. Aspirantene får en unik mulighet til å utvikle sitt eget kunstuttrykk. På denne måten bidrar vi til utvikling av det profesjonelle dansefeltet, og vi dekker en sårbar fase for nyutdannede dansere.

Guro Nagelhus Schia og Vebjørn Sundby
i PURE av Sidi Larbi Cherkaoui
Foto: Antero Hein

Hvordan organiseres kompaniet?

Guro

Vi tre som er i administrasjonen: Vebjørn Sundby, produsent Sarah da Fonseca og meg er ansatt med ulik stillingsprosent hver måned. Det er et puslespill å få det til å gå opp, siden vi alle også har andre jobber – på sikt håper vi det kan bli mer heltid. Når det kommer til ansettelse av dansere er det foreløpig per produksjon. Ambisjonene våre er jo at det skal bli en helårsaktivitet, sånn at vi kan ansette dansere på helårskontrakter. Det kan vi dessverre ikke ennå, men det er dit vi vil. Det var litt av utgangspunktet for kompaniet også – å skape arbeidsplasser.

Hva er kompaniets kunstneriske ambisjoner?

Guro

Det vi gjorde med DanseFOT nå var veldig variert. Vi har jo ganske allsidig smak egentlig. Men vi har en retning likevel – selv om det er vanskelig å sette fingeren på.

Vebjørn

Det vi er interessert i er vel egentlig mangefasetterte uttrykk: Mye bevegelse og fysisk uttrykk, blandet med tekst, musikk, sang og visuell kunst.

Guro

Vi er opptatt av at det ikke blir begrenset til ett uttrykk, men at det er åpent for å blande ulike kunstarter i en. 'We make great soup' sier hun, ler og forteller at de plukket opp dette uttrykket fra Marina Abramovic da de samarbeidet med henne på et prosjekt gjennom blant annet Sidi Larbi Charkaoui.

Hun forklarer: Vi har mange ingredienser som vi lager god 'suppe' av. Når spennende og interessante kunstnere får jobbe sammen og inspirere og utvikle hverandre, blir resultatet rikere. Sånn er det når man kommer med litt forskjellige ingredienser. Jeg synes for eksempel det er veldig fint å vite om en utøver kan spille et instrument eller synge, eller om det er noe annet han eller hun liker å gjøre. Sånn at man kan bruke hele seg i uttrykket i tillegg til dansekunnskapene sine. Vi har aldri likt å bås-sette, 'du driver med det og jeg driver med det'.

Vebjørn

Ja, vi er opptatt av samarbeid og mangfold.

Guro Nagelhus Schia og Vebjørn Sundby i PURE av Sidi Larbi Charkaoui
Foto: Antero Hein

Hva er planene deres fremover?

Guro og Vebjørn

Jo, nå har vi gjort samarbeidsforestilling med DanseFOT, og så holder vi på å finne prøvelokale i Bærum! Vi hadde egentlig funnet et studio, men nå er det noen skjær i sjøen. Vi har fått tildeling fra Bærum kommune til husleie av et fast studio. Et studio som både kan være fast studio for oss, men forhåpentligvis også for andre dansekunstnere. Det er jo veldig mangel på studioer og Bærum er jo ikke så langt fra Oslo. Vi har blitt tildelt 4,5 millioner kroner fra Sparebankstiftelsen DNB til å innrede studio for samtidsdans i Sandvika og til et treårig nasjonalt formidlingsprogram for barn og unge. Vi skal invitere skoleungdom til våre lokaler for å være med på hele prosessen knyttet til produksjonen av en forestilling – helt gratis.

Videre har vi en premiere i Bærum Kulturhus 12. juni 2019, der vi skal vise to verk. Begge av den belgiske koreografen Sidi Larbi Charkaoui. *Rein*, som vises utendørs er en duo med Vebjørn og meg, og *Orbo Novo* som er et gruppestykke med 14 dansere. Vi er det første kompaniet i verden, utenom hans eget, som får lov til å sette opp en av hans helaftens produksjoner. Det er stas!

Det blir også et nytt samarbeid med DanseFOT høsten 2019. Kompaniet samarbeider med talenttilbudet DanseFOT gjennom en årlig forestillingsproduksjon som vi er kunstnerisk ansvarlig for, og tilbyr workshop og mentorarbeid for unge dansetalenter. Ved å knytte talentutviklingen til Nagelhus Schia Productions styrker vi talentenes innsikt, erfaring og forståelse for en mulig yrkesvei. Dette årlige samarbeidet med DanseFOT er noe som er pålagt fra fylkeskommunen. Vi er også pålagt å ha en viss tilknytning til Bærum Kulturhus. Så det er de to kriteriene vi har fått fra Fylkeskommunen – men det er hyggelige kriterier da! sier de og smiler. I tillegg til dette årlige samarbeidet med DanseFOT, planlegger Nagelhus Schia Productions å ha én til to produksjoner i året.

Kommer dere til å koreografere selv?

Vebjørn

Vi kommer til å invitere inn koreografer, både nasjonale og internasjonale. Det kan være vi skal koreografere selv etter hvert, men akkurat nå er det utrolig mange hatter. Så nå setter vi dette dansekompaniet på bena, og når strukturen er litt mer på plass så kan det hende vi tar på oss den hatten etterhvert. Men vi vil også alltid invitere inn andre. Derav navnet Productions, det skal alltid være flere produksjoner, sier de begge to, om hverandre.

Hvordan er det å jobbe sammen – dere to?

Guro

Det er mange som spør om det. Vi skjønner at det er litt spesielt, men for oss er det helt naturlig. Vi har alltid gjort det. Vi møttes jo i Carte Blanche, og så har vi fått de samme jobbene hele veien. Nå har vi jo også en datter som har fått være med på turné verden over. Det er jo noen filtre som blir borte når vi jobber sammen. Vi klarer jo ikke å skjule noe som man kanskje hadde klart å skjule for andre. Det er mye mer rett til benet. Også er det jo en bra støtte. Det er jo oppturer og nedturer og da har vi alltid hverandre.

Helt til sist. Hvis dere skal drømme fritt – hva ønsker dere at kompaniet skal være?

De nøler en stund. Så griper Vebjørn ordet og sier bestemt:

Å være et produksjonshus av høy kunstnerisk kvalitet. Turnere verden over.

De ser litt usikkert på hverandre. Men så ser de begge på meg igjen: Jeg tror de mener det.

